

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

23 במאי 2016

1044

ט"ו באייר התשע"ו

עמוד

הצעת חוק להגנת הספרות והסופרים בישראל (הוראת שעה) (ביטול), התשע"ו-2016 1016

הצעת חוק להגנת הספרות והסופרים בישראל (הוראת שעה) (ביטול),

התשע"ו-2016

1. ביטול החוק חוק להגנת הספרות והסופרים בישראל (הוראת שעה), התשע"ג-2013 (להלן – החוק העיקרי) – בטל.

דבריו הסבר

לאחר סיום הליכי דיון ושימוע ציבורי נרחבים ביותר, של מומחים, של בעלי עניין ושל נציגי ציבור, בכתב ובעל פה, הגישו חברי הוועדה לשרת התרבות והספורט את המלצות הוועדה. חברי הוועדה הביעו עמדות מגוונות בסוגיות העולות מהפעלת החוק, אך המלצת כלל חברי הוועדה היתה שיש להמתין עד תום תקופת תוקפו של החוק העיקרי – ט' בשבט התשע"ז (5 בפברואר 2017) – כדי לגבש מסקנה סופית באשר לעמידת החוק במטרתו, באשר להמשך הפעלתו ובאשר לתיקונים הנחוצים בו, וכן שיש חשיבות בבחינת נתונים נוספים של שנת 2015 ואילך בטרם תתקבל החלטה בעניין עתידו של החוק.

לפי הצעת שרת התרבות והספורט, ועל אף המלצת הוועדה האמורה, החליטה הממשלה ביום י"ד באייר התשע"ו (22 במאי 2016), כי יש לבטל את החוק לאלתר ולא לחכות עד תום תקופת הוראת השעה שבחוק לצורך איסוף נתונים נוספים והערכתם. כל זאת לאור עמדתה בדבר כשלים שהתגלו במהלך יישום החוק, ובכלל זה בהשגת מטרותיו, והחשש כי המתנה עד תום תקופת הוראת השעה תומנת בחובה סכנה מוחשית להתמשכות הפגיעה בשוק הספרים ובסופרים, ובעיקר בסופרים החדשים. מחיר הספרים הממוצע צריך להיות נמוך ונגיש לכל בסיס ופגיעה במחירים הממוצע של הספרים, כמו גם האפשרות כי קיימת פגיעה בסופרי הביכורים, מצדיקות את ביטולו של החוק לאלתר.

יצוין שהגם שהחוק כולל לא רק הוראות המשפיעות ישירות על מחירי הספרים אלא גם הוראות שיוסודן בסוגיית הבעלות הצולבת – הוראות האוסרות על תגמול למוכרים בעד מכירת ספרי הוצאה מסוימת והוראות העוסקות באופן ההצגה למכירה של מגוון הוצאות ספרים – מוצע לבטל את כל החוק כמכלול, שכן לא נמצא טעם לבטל רק מקצת ההוראות לאלתר, ולהותיר על כנן את האחרות עד תום תקופת תוקפו המקורית של החוק. עם זאת, במקביל לביטול החוק תיבחן קביעה של הסדרי קבע עתידיים למניעת השפעות שליליות של בעלות צולבת בתחום הספרים וייבחנו האפשרויות להגבלת הבעלות הצולבת.

לאור האמור מוגשת הצעת חוק זו שנועדה ליישם את החלטת הממשלה האמורה ולבטל את החוק.

סעיף 1 החוק להגנת הספרות והסופרים בישראל (הוראת שעה), התשע"ג-2013 (להלן – החוק), אושר במליאת הכנסת בקריאה שניה ושלישית ביום ל' באב התשע"ג (6 באוגוסט 2013) ונכנס לתוקפו ביום ו' באדר א' התשע"ד (6 בפברואר 2014).

מטרת החוק כפי שנקבעו בסעיף 1 שבו, היו "להבטיח לסופרים ישראלים גמול הולם בעד יצירתם, לקדם את הספרות בישראל, לשמור על גיוון תרבותי בפרסום ובהפצה של ספרים בישראל, לתת הזדמנות לקוראים לבחור מבין מגוון רחב של ספרים לפי רצונותיהם וטעמיהם ולאפשר תחרות בין הוצאות הספרים וחנויות הספרים בנוגע לכמות, למגוון ולאיכות הספרים המוצעים לצרכן".

בשל היותו הסדר חדשני, נקבע כי החוק יהיה הוראת שעה לתקופה של שלוש שנים בלבד הניתנת להארכה (סעיף 43 לחוק).

חיקת החוק לזוהה בהתדיינות ארוכה שכללה לא מעט מחלוקות, הן במסגרת גיבוש הצעת החוק הממשלתית והן במהלך הדיונים בוועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת. גם לאחר כניסת החוק לתוקף לא פסקה המחלוקת. מצד אחד החוק זכה להערכה רבה מצד המצדדים בו ומצד שני לביקורת על ההסדרים שנקבעו בו, ונשמעו טענות על כך שהוא מקדם את התחום ומגן עליו, אך לא במידה מספקת. נוסף על כך היו הערכות כי החוק לא יקדם את מטרותיו וכי הוא תומן בחובו סכנה לא מבוטלת לפגיעה בענף הספרים בכלל ובצרכנים ובקהל הסופרים בפרט.

בעקבות המחלוקת האמורה ונוכח הביקורת שהובאה לפניה, מינתה שרת התרבות והספורט ועדה ציבורית לבחינת השפעתו של החוק, בראשותו של המנהל הכללי של משרד התרבות והספורט, שכללה חברים ממשרדי הממשלה וגופים ציבוריים ונציגי ציבור (להלן – הוועדה).

הנושאים העיקריים שנבחנו על ידי הוועדה היו השפעת החוק על רשתות הספרים, על המוציאים לאור, על סופרים וספרים (במיוחד על סופרי ביכורים), על הגיוון בספרים, על צרכני הספרים, על בתי הדפוס ועל הספריות הציבוריות. בכל הנושאים הללו הוצגו לפני הוועדה מגוון דעות ונתונים רבים.

¹ ס"ח התשע"ג, עמ' 208.

2. בלי לגרוע מהוראות סעיף 22 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981², אין בביטולו של החוק שמירת תוקף העיקרי כאמור בסעיף 1 כדי לפגוע גם בכל אחד מאלה:
- (1) זכותו של סופר ישראלי לקבל תשלומים לפי סעיף 3 לחוק העיקרי, בעבור ספרים שיצאו לאור כספרים מוגנים במהלך תקופת תוקפו של החוק העיקרי ולפי המחיר לצרכן;
 - (2) מחיר לצרכן שקבע מוציא לאור לפי סעיף 4 לחוק העיקרי, ואולם אין בכך כדי למנוע מחנות ספרים וממוציא לאור להסכים על מכירת ספר במחיר שונה מהמחיר לצרכן, מיום תחילתו של חוק זה ואילך;
 - (3) תוקפו של הסכם שנכרת לפי סעיף 8 לחוק העיקרי, אלא אם כן הסכימו הצדדים לבטלו או לשנותו לעניין תקופה שלאחר תחילתו של חוק זה;
 - (4) הליך לפי פרק ה' לחוק העיקרי, ובלבד שנמסרה דרישת תשלום לפי סעיף 23 לחוק העיקרי לפני תחילתו של חוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 2** סעיף 22 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981, קובע כי "ביטולו של דין אין כוחו יפה –
- (1) להחיות דבר שלא היה לו תוקף בשעה שהביטול נכנס לתקפו;
 - (2) להשפיע על פעולה קודמת של הדין המבוטל או על מה שנעשה לפיו;
 - (3) להשפיע על זכות או חיוב שלפי הדין המבוטל."
- סעיף 22** האמור חל גם לענייננו לגבי תוצאות ביטול החוק, אך נוסף על כך מוצע לקבוע כי ביטולו של החוק לא יפגע גם בעניינים המנויים להלן, וכי הם יעמדו בתוקפם למרות הביטול:
- 1) זכותו של סופר ישראלי לקבל תשלומים לפי סעיף 3 לחוק, בעבור ספרים שיצאו לאור כספרים מוגנים במהלך תקופת תוקפו של החוק ולפי המחיר לצרכן;
 - 2) מחיר לצרכן שקבע מוציא לאור לפי סעיף 4 לחוק, ואולם אין בכך כדי למנוע מחנות ספרים וממוציא לאור להסכים על מכירת ספר במחיר שונה מהמחיר לצרכן מיום תחילתו של החוק המוצע ואילך;
 - 3) תוקפו של הסכם שנכרת לפי סעיף 8 לחוק, אלא אם כן הסכימו הצדדים לבטלו או לשנותו לעניין תקופה שלאחר תחילתו של החוק המוצע;
 - 4) הליך של עיצום כספי לפי פרק ה' לחוק, ובלבד שנמסרה דרישת תשלום לפי סעיף 23 לחוק לפני תחילתו של החוק המוצע.

² ס"ח התשמ"א, עמ' 302.

נספח לדברי ההסבר

מקוננת, ואם עיקר עיסוקו מכירה לציבור הרחב – לרבות מכירה כאמור ביריד או בדוכן זמני; לעניין זה, "יחיד" – יחיד שהוא בעלים של עסק למכירת ספרים כאמור, למעט יחיד המוציא לאור ספרים שכתב בלבד;

"מהדורה ראשונה" – כלל העותקים של ספר שנדפס לראשונה או מהדורה של ספר שיצא לראשונה לאור בגרסה אלקטרונית ולא יצא קודם לכן בדפוס; לעניין זה –

(1) לא יראו מהדורה כמהדורה ראשונה אם לא חל שינוי בתוכן הספר, אף אם כריכתו שונתה או תוקנו בו טעויות סופר או דפוס;

(2) יצא ספר לאור בגרסה אלקטרונית תחילה, יראו גם מהדורה של הספר בגרסה מודפסת שיצא לאור עד שנה לאחר הוצאת הגרסה האלקטרונית, כמהדורה ראשונה;

"מועד הדפסת המהדורה הראשונה של ספר" – החודש והשנה שבהם הודפסה המהדורה הראשונה של הספר;

"מוציא לאור" – תאגיד, לרבות מי ששולט בו, תאגיד בשליטתו או תאגיד שבשליטת מי מאלה, או יחיד, העוסק בהוצאה לאור של ספרים לשם מכירתם באמצעות חנות ספרים; לעניין זה, "יחיד" – יחיד שהוא בעלים של עסק להוצאה לאור של ספרים כאמור, למעט יחיד המוציא לאור ספרים שכתב בלבד;

"מוציא לאור קשור" – מוציא לאור שהוא בעל שליטה או מחזיק בהשפעה ניכרת בתאגיד שהוא רשת חנויות, או מוציא לאור שרשת חנויות היא בעלת שליטה או מחזיקה בהשפעה ניכרת בו;

"מחיר לצרכן" – כמשמעותו בסעיף 4;

"הממונה" – מי ששר הכלכלה מינה אותו כממונה לעניין חוק זה לפי הוראות סעיף 13(א);

"מע"מ" – מס ערך מוסף;

"סופר ישראלי" – מי שכתב ספר בעברית או בעברית או ספר שתורגם לעברית או לערבית, ובעת ההתקשרות עם המוציא לאור היה אזרח ישראלי או שמקום מגוריו הרגיל היה בישראל;

"ספר" – ספר פרוזה, שירה או עיון הכתוב בעברית או בערבית, לילדים או למבוגרים, בין במקור ובין שתורגם לעברית או לערבית, אשר יצא לאור בישראל לשם מכירתו באמצעות חנות ספרים, בכל צורה שבה הוא מופץ, לרבות בגרסה מודפסת או בגרסה אלקטרונית ובלבד שאינו מופץ בגרסה קולית בלבד, ולמעט –

(1) ספרי קודש;

(2) כתבי עת ועיתונים;

(3) ספרים שנועדו לשמש להוראה, ללימוד או לתרגול במסגרת לימודים;

להלן נוסח חוק להגנת הספרות והסופרים בישראל (הוראת שעה), התשע"ג-2013 שמוצע בסעיף 1 לבטלו:

"חוק להגנת הספרות והסופרים בישראל (הוראת שעה), התשע"ג-2013

פרק א': מטרת החוק

מטרות החוק

1. מטרת חוק זה הן להבטיח לסופרים ישראלים גמול הולם בעד יצירתם, לקדם את הספרות בישראל, לשמור על גיוון תרבותי בפרסום ובהפצה של ספרים בישראל, לתת הזדמנות לקוראים לבחור מבין מגוון רחב של ספרים לפי רצונותיהם וטעמיהם ולאפשר תחרות בין הוצאות הספרים וחנויות הספרים בנוגע לכמות, למגוון ולאיכות הספרים המוצעים לצרכן.

פרק ב': הגדרות

הגדרות

2. בחוק זה –

"אמצעי שליטה", בתאגיד – כל אחד מאלה:

(1) זכות ההצבעה באסיפה כללית של חברה או בנוף מקביל לה של תאגיד אחר;

(2) הזכות למנות דירקטור או מנהל כללי;

(3) הזכות להשתתף ברווחי התאגיד;

(4) הזכות לחלק ביתרת נכסי התאגיד לאחר סילוק חובותיו, בעת פירוק;

"השפעה ניכרת", בתאגיד – היכולת להשפיע על פעילותו של התאגיד השפעה של ממש, שאינה בגדר שליטה, ושאינה נובעת מעצם ההחזקה באמצעי שליטה, לרבות יכולת כאמור הנובעת מזכות המוקנית לאדם בתקנון התאגיד או בהסכם ככתב או בעל פה עם בעל השליטה; וואולם בלי לגרוע מכלליות האמור –

(1) יראו אדם כמחזיק בהשפעה ניכרת בתאגיד אם הוא בעל הזכות למנות נושא משרה בתאגיד;

(2) חוקה על אדם שהוא מחזיק בהשפעה ניכרת בתאגיד אם הוא מחזיק 25% או יותר מאמצעי שליטה כלשהו בתאגיד;

"זכות יוצרים" – כהגדרתה בחוק זכות יוצרים;

"חוק זכות יוצרים" – חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;

"חנות מקוונת" – תאגיד או יחיד העוסק במכירה מקוונת של ספרים; לעניין זה, "יחיד" – יחיד שהוא בעלים של עסק למכירה מקוונת של ספרים כאמור;

"חנות ספרים" – תאגיד או יחיד העוסק במכירת ספרים לציבור הרחב בישראל בתמורה לתקבול כספי, באמצעות מקום או מקומות ממכר קבועים או חנות

(1) הוראות סעיף זה לא יחולו על –

(1) ספרי עיון ומחקר שנכתבו בידי סופרים ישראלים, העוברים שיפוט מדעי טרם פרסומם, ויוצאים לאור על ידי מוציא לאור, בין בעצמו ובין בשיתוף עם מוסד אחר שהוא מוסד ללא כוונת רווח; לעניין זה, "מוציא לאור" – מוציא לאור בבעלות או בשליטה של מוסד להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958;

(2) ספר שהוא יצירה שנוצרה בידי עובד כמשמעותו בסעיף 34 לחוק זכות יוצרים;

(3) ספר שהוא יצירה שנוצרה לפי הזמנה לפי סעיף 35 לחוק זכות יוצרים, והוסכם בכתב בין המזמין והסופר הישראלי כי הבעלים הראשון של זכות היוצרים ביצירה הוא המזמין;

(4) ספר שהוא יצירה שהמדינה היא הבעלים הראשון שלה לפי סעיף 36 לחוק זכות יוצרים.

מחיר לצרכן

4. (א) מוציא לאור יקבע, לגבי כל ספר, מחיר לצרכן למכירה באמצעות חנות ספרים, ורשאי הוא לקבוע מחיר שונה לאותו ספר בגרסה מודפסת לעומת גרסה אלקטרונית.

(ב) מוציא לאור לא ישנה את המחיר לצרכן עד תום תקופת ההגנה על הספר.

(ג) במכירת ספרים בעסקה הפטורה ממע"מ או החייבת במע"בשיעור אפס לפי כל דין, המחיר לצרכן יהיה המחיר שנקבע לפי סעיף קטן (א) בניכוי מע"מ; חנות ספרים המוכרת ספרים בעסקאות כאמור תסמן את המחיר בלא מע"מ על גבי הספר במקום הסימון האמור בסעיף 5(א).

(ד) חלפה שנה לפחות ממועד הדפסת המהדורה הראשונה של הספר, רשאי הממונה לאשר למוציא לאור לשנות את מחירו של הספר אם נדפס בהדפסה חדשה במהלך תקופת ההגנה עליו, ובלבד שההדפסה הראשונה היא בכריכה קשה, וההדפסה המאוחרת היא בכריכה רכה; תקופת ההגנה על ספר שהודפס בכריכה רכה כאמור תימנה החל ממועד הדפסתו בכריכה קשה.

(ה) אין בהוראות חוק זה כדי לחייב מוציא לאור שהוציא ספר בגרסה אלקטרונית להוציא גם בגרסה מודפסת.

סימון המחיר לצרכן ומועד הדפסת המהדורה הראשונה
5. (א) בגרסה מודפסת של ספר יסמן המוציא לאור, באופן ברור, את המחיר לצרכן על גבי כריכתו החיצונית של הספר; בגרסה אלקטרונית של ספר תציין חנות ספרים המוכרת את הספר באופן ברור, את המחיר לצרכן בצמוד לתמונת הספר או לשם הספר; הוראות סעיף קטן זה יחולו בתקופת ההגנה על ספר.

(4) ספרים המיועדים בעיקרם לשימוש של אנשי מקצוע בתחום עיסוקם, שאינם ספרי עיון המיועדים גם לציבור הרחב;

"רבעון" – תקופה של שלושה חודשים המסתיימת ביום האחרון של החודשים מרס, יוני, ספטמבר או דצמבר של כל שנה;

"רשת חנויות" – חנות ספרים שהיא הבעלים, המפעילה או נותנת הזיכיון של לפחות שבעה מקומות ממכר קבועים למכירת ספרים בישראל (בחוק זה – מקומות ממכר קבועים הנמנים עם הרשת); יראו כמה חנויות ספרים כרשת חנויות אחת, אם אדם אחד הוא בעל שליטה או מחזיק בהשפעה ניכרת בהן או אם מי מהחנויות או מבעלי השליטה בהן הם בעלי שליטה או מחזיקים בהשפעה ניכרת בחנות ספרים אחרת;

"שליטה" ו"חזקה" – כהגדרתן בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;

"תקופת ההגנה" על ספר – 18 חודשים ממועד הדפסת המהדורה הראשונה של הספר;

"השר" – שר התרבות והספורט.

פרק ג': תשלומים, מחירי ספרים והסדרת ענף הספרים

תשלומים לסופר ישראלי

3. (א) מוציא לאור ישלם לסופר ישראלי, בעד כל הספרים שנמכרו עד לסיום הרבעון שבו חל היום האחרון של תקופת ההגנה על ספרו, תשלומים בשיעור שלא יפחת מהשיעורים שלהלן:

(1) 8% מהמחיר לצרכן בניכוי מע"מ – בעד כל אחד מ־6,000 העותקים הראשונים של הספר שנמכרו;

(2) 10% מהמחיר לצרכן בניכוי מע"מ – בעד כל אחד מהעותקים של הספר שנמכרו, מהעותק ה־6,001 ואילך.

(ב) בעד כל עותק מספר של סופר ישראלי שנמכר בתקופה של שבע שנים מסיום הרבעון שבו חל היום האחרון של תקופת ההגנה על ספרו, ישלם לו המוציא לאור תשלומים בשיעור שלא יפחת מ־16% מגובה התקבול שהתקבל בפועל על ידי המוציא לאור בתקופה האמורה, בניכוי מע"מ.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), שיעור התשלומים בעד ספר שהוא הספר הראשון שכתב סופר ישראלי לא יפחת מ־80% מהשיעורים הנקובים באותו סעיף קטן.

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע ממוציא לאור להתקשר בהסכם עם סופר ישראלי על תשלום סכום כספי כולל בעד כתיבת ספר; שולם לסופר ישראלי סכום כולל כאמור, רשאי המוציא לאור לקזז את אותו סכום מהתשלומים המגיעים לסופר ישראלי לפי סעיף זה.

(ה) נכתב ספר אחד בידי כמה סופרים ישראלים, יראו אותם לעניין תשלומים לפי סעיף זה, כסופר ישראלי אחד.

(ב) בגרסה מודפסת של ספר יסמן המוציא לאור, באופן ברור, את מועד הדפסת המהדורה הראשונה של הספר, על גבי כריכתו החיצונית של הספר; בגרסה אלקטרונית של ספר תציין חנות ספרים המוכרת את הספר, באופן ברור, את מועד הדפסת המהדורה הראשונה של הספר בצמוד לתמונת הספר או לשם הספר; הוראות סעיף קטן זה יחולו בתקופת ההגנה על ספר.

מכירת ספר בתקופת ההגנה

6. (א) חנות ספרים לא תמכור ספר במחיר שונה מהמחיר לצרכן עד תום תקופת ההגנה על הספר, אלא לפי הוראות חוק זה; לעניין זה יראו כשינוי המחיר לצרכן –

(1) הצעה המשלבת רכישת ספר בתקופת ההגנה עליו, יחד עם ספר אחר או עם מוצר אחר;

(2) מכירת הספר בתקופת ההגנה עליו באמצעות תלושים או באמצעות אמצעי תשלום אחרים, ייעודיים לחנות הספרים או לרכישת ספרים, ששלולת רכישתם פחותה מהסכום הנקוב בהם (בחוק זה – תלושי הנחה ייעודיים).

(ב) רשת חנויות לא תורה למקום ממכר קבוע הנמנה עם הרשת על מכירת ספר לצרכן בתקופת ההגנה עליו במחיר שונה מהמחיר לצרכן, למעט בהנחה המותרת לפי הוראות סעיף 7.

הנחות בתקופת ההגנה

7. (א) חנות ספרים רשאית לתת הנחה בשיעור שלא יעלה על 20% מהמחיר לצרכן על ספרים שחלה עליהם תקופת ההגנה, במהלך כל ימי שבוע הספר העברי כאמור בסעיף קטן (א).

(ב) ניתנה הנחה כאמור בסעיף קטן (א), יחושבו התשלומים שישולמו בהתאם להוראות סעיף 3, לסופר ישראלי בעד הספרים שנמכרו בהנחה, על פי המחיר לצרכן בניכוי ההנחה שניתנה על הספרים כאמור.

(ג) השר יפרסם הודעה ברשומות, עד 31 בדצמבר של כל שנה, בדבר התאריכים שבהם יחול שבוע הספר העברי בשנה שלאחר מכן, ובלבד שבוע הספר העברי לא יארך יותר מ-15 ימים בכל שנה; ההודעה תפורסם גם באתרי האינטרנט של משרד הכלכלה ושל משרד התרבות והספורט.

(ד) חנות ספרים שהיא חנות מקוונת רשאית לתת הנחה בשיעור שלא יעלה על 10% מהמחיר לצרכן על ספרים שחלה עליהם תקופת ההגנה, ורשאית היא שלא לחייב את הצרכן בעלויות המשלוח של ספרים אלה.

(ה) חנות ספרים רשאית לתת הנחה בשיעור שלא יעלה על 20% מהמחיר לצרכן על ספרים שחלה עליהם תקופת ההגנה, במכירה של מאה ספרים או יותר הנמכרים לגורם אחד, ואשר יימכרו בלא אפשרות להחזרתם.

תשלום למוציא לאור

8. (א) חנות ספרים ומוציא לאור המבקשים להתקשר בהתקשרות למכירת ספרים שחלה עליהם תקופת ההגנה ויימכרו במהלך השנה הקרובה בידי המוציא לאור, יחתמו על הסכם בכתב שבו ייקבע שיעור ההנחה מהמחיר לצרכן, שייתן המוציא לאור לחנות הספרים (להלן – הסכם הנחה); הסכם הנחה ייחתם אחת לשנה, עד 31 בדצמבר של כל שנה.

(ב) חנות ספרים לא תדרוש ולא תקבל הנחה נוספת או תמורה מכל סוג שהוא מעבר להנחה שנקבעה בהסכם הנחה עם מוציא לאור, לרבות תמורה בעד הקצאת שטחי תצוגה מועדפים, או תמורה בעד שירות אחר שהמוציא לאור מחויב ברכישתו או בשימוש בו.

(ג) חנות ספרים לא תתנה, במישרין או בעקיפין, רכישת ספרים על ידה ברכישה או בקבלה של שירות הניתן על ידה או על ידי אחר.

(ד) הממונה רשאי, לבקשתם המוסכמת של הצדדים להסכם הנחה, לאשר חריגה מהסכם ההנחה בנוגע לספרים מסוימים, בהתקיים נסיבות מיוחדות, ובלבד שנתן לשני הצדדים הזדמנות לטעון את טענותיהם לפניו.

(ה) הממונה יעביר לממונה על ההגבלים העסקיים את הסכמי ההנחה שבין רשת חנויות ובין מוציא לאור קשור, בין שהמוציא לאור הוא מוציא לאור קשור לאותה רשת חנויות ובין שהוא מוציא לאור קשור לרשת חנויות אחרת.

איסור תגמול בעבור המלצה על ספר מסוים

9. (א) חנות ספרים ומוציא לאור לא ייתנו, במישרין או בעקיפין, למוכר בחנות ספרים תגמול, בשכר, בהטבות או בכל דרך אחרת, בעבור המלצה לצרכן על ספר מסוים, על סופר מסוים או על ספרים של מוציא לאור מסוים.

(ב) רשת חנויות לא תורה למקום ממכר קבוע הנמנה עם הרשת לתת למוכר בחנות ספרים תגמול כאמור בסעיף קטן (א).

איסור הפליה בשטחי תצוגה

10. (א) חנות ספרים לא תקצה, במקום ממכר קבוע אחד הנמנה עם הרשת, שטח תצוגה מועדף העולה על אחד מאלה:

(1) לכלל הכותרים של מוציא לאור אחד שאינו מוציא לאור הקשור לחנות הספרים – שטח העולה על 20% מכלל שטח התצוגה המועדף;

(2) לכלל הכותרים של מוציא לאור הקשורים לחנות הספרים – שטח העולה על 45% מכלל שטח התצוגה המועדף;

(3) לכלל הכותרים של קבוצה – שטח העולה על 30% מכלל שטח התצוגה המועדף, ובלבד שלאף מוציא לאור מאותה קבוצה לא יוקצו יותר מאשר 20% מכלל שטח התצוגה המועדף.

(ב) מוציא לאור במשותף שהוא חלק מקבוצה, יודיע על כך לממונה עד 31 בדצמבר של כל שנה, ויצוין על גבי כל כותר היוצא לאור במשותף כאמור את שמות המוציאים לאור של אותו כותר

(ג) במקום ממכר קבוע אחד הנמנה עם הרשת, תציג חנות ספרים בשטח תצוגה מועדף ספרים של שבעה מוציאים לאור לפחות.

(ד) בסעיף זה –

“מוציא לאור במשותף” – מוציא לאור העומד להוציא לאור, בשנה הקרובה, לפחות 10% מכותריו במשותף עם המוציא לאור העיקרי וחולק עמו הכנסות מכותרים אלה; “קבוצה” – מוציא לאור אחד שמוציא לאור כותרים עם כמה מוציאים לאור במשותף (בסעיף זה – מוציא לאור עיקרי) וכן כל אחד מהמוציאים לאור במשותף; לענין זה, יראו מוציא לאור במשותף כחלק מקבוצה גם אם הוא מוציא לאור לבדו כותרים נוספים על אלה היוצאים לאור במשותף כאמור;

“שטח תצוגה מועדף” – תצוגה בחלון הראווה ובכל שטח שבו מוצגים הספרים כך שכריכתם הקדמית חשופה.

תחולה על רשת חנויות

11. (א) הוראות סעיפים 8 ו-10 יחולו לגבי רשת חנויות בלבד, ואולם הוראות סעיף 10 יחולו רק על מקומות הממכר הקבועים הנמנים עם הרשת, לרבות על דוכנים זמניים המוקמים באותו מתחם שבו נמצא מקום ממכר קבוע של חנות ספרים.

(ב) הוראות סעיף 10 לא יחולו על רשת חנויות שעיקר עיסוקה אינו מכירת ספרים.

התקשרות בין חנות ספרים ומוציא לאור

12. אין בהוראות חוק זה כדי לחייב חנות ספרים להתקשר עם מוציא לאור מסוים, למכירת ספריו, כולם או חלקם.

פרק ד': פיקוח

מינוי ממונה והסמכת מפקחים

13. (א) שר הכלכלה ימנה ממונה מקרב עובדי משרדו שימלא את התפקידים שנקבעו לו לפי הוראות חוק זה.

(ב) שר הכלכלה רשאי להסמיך מפקחים מקרב עובדי משרדו שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי חוק זה, כולן או חלקן, לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה.

(ג) לא ימונה מפקח לפי סעיף זה, אלא אם כן מתקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוא לא הורשע בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש כמפקח;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה שר הכלכלה;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים ככל שהורה שר הכלכלה.

(ד) הסמכתו של מפקח לפי סעיף זה תהיה לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.

סמכויות פיקוח

14. לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאי הממונה או מפקח, לאחר שהודעה לפי סעיף 15 –

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח או להקל את ביצוע הוראות חוק זה; בפרק זה, “מסמך” – לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ”ה–1995 (בחוק זה – חוק המחשבים);

(3) לערוך מדידות או ליטול דוגמאות לשם בדיקה;

(4) להיכנס למקום המשמש עסק בכל עת סבירה, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט.

זיהוי הממונה והמפקחים

15. הממונה ומפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו, ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודה החתומה בידי שר הכלכלה, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

הפרעה לממונה או למפקח

16. (א) המפריע לממונה או למפקח במילוי תפקידו לפי חוק זה, דינו – מאסר שישה חודשים.

(ב) מי שאינו ממלא אחר דרישת הממונה או מפקח שניתנה מכוח סמכותו לפי סעיף 14, דינו – מאסר שישה חודשים, וכן קנס כאמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי היום שקבע הממונה למילוי הדרישה.

(ג) היה למפקח שמונה לפי סעיף 28 לחוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ”ו–1996, יסוד סביר לחשד כי נעברה עבירה על הוראת סעיף זה, יהיו נתונות לו לענין זה הסמכויות לפי סעיפים 31 עד 33 לחוק האמור.

פרק ה': אכיפה מינהלית

סימן א': עיצום כספי

עיצום כספי על מוציא לאור

17. הפר מוציא לאור הוראה מהוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 12,000 שקלים חדשים, ואם אינו תאגיד – בסכום של 10,000 שקלים חדשים:

(1) שינה את המחיר לצרכן לפני תום תקופת ההגנה על ספר, בניגוד להוראות סעיף 4(ב);

(2) לא סימן את המחיר לצרכן או סימן מחיר לצרכן שלא באופן ברור בניגוד להוראות סעיף 5(א), או סימן אותו שלא בהתאם להוראות אותו סעיף;

(3) לא סימן את מועד הדפסת המהדורה הראשונה של ספר או סימן את המועד האמור שלא באופן ברור בניגוד להוראות סעיף 5(ב), או סימן אותו שלא בהתאם להוראות אותו סעיף;

(4) נתן למוכר תגמול בעבור המלצה לצרכן, בניגוד להוראות סעיף 9(א);

(5) לא מסר מידע לממונה, בניגוד להוראות סעיף 35;

(6) פעל בניגוד להוראת הממונה לפי סעיף 36.

עיצום כספי על חנות ספרים

18. הפרה חנות ספרים הוראה מהוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליה עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 12,000 שקלים חדשים, ואם חנות הספרים איננה תאגיד – בסכום של 10,000 שקלים חדשים:

(1) מכרה לצרכן ספר בתקופת ההגנה במחיר שונה מהמחיר לצרכן, בניגוד להוראות סעיף 6(א), אלא אם כן מכרה אותו כאמור בהנחה שהיא בשיעור ובתקופות לפי הוראות סעיף 7;

(2) נתנה למוכר תגמול בעבור המלצה לצרכן, בניגוד להוראות סעיף 9(א);

(3) הקצתה שטח תצוגה מועדף בניגוד להוראות סעיף 10;

(4) לא מסרה מידע לממונה, בניגוד להוראות סעיף 35;

(5) פעלה בניגוד להוראת הממונה שניתנה לפי סעיף 36.

עיצום כספי על חנות ספרים לגבי גרסה אלקטרונית של ספר ולגבי חנות מקוונת

19. בלי לגרוע מהוראות סעיף 18, הפרה חנות ספרים הוראה מהוראות חוק זה, כמפורט להלן, לגבי גרסה אלקטרונית של ספר או לגבי גרסה מודפסת של ספר הנמכרת בחנות מקוונת, רשאי הממונה להטיל עליה עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 12,000 שקלים חדשים, ואם אינה תאגיד – בסכום של 10,000 שקלים חדשים:

(1) לא ציינה את המחיר לצרכן או ציינה מחיר לצרכן שלא באופן ברור בניגוד להוראות סעיף 5(א), או ציינה אותו שלא בצמוד לתמונת הספר או לשמו של הספר, שלא בהתאם להוראות אותו סעיף;

(2) לא ציינה את מועד הדפסת המהדורה הראשונה של הספר או ציינה את המועד האמור שלא באופן ברור, בניגוד להוראות סעיף 5(ב), או ציינה אותו שלא בצמוד לתמונת הספר או לשם הספר, שלא בהתאם להוראות אותו סעיף.

עיצום כספי על רשת חנויות

20. (א) הפרה רשת חנויות הוראה מהוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליה עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום הקובע:

(1) נתנה הוראה מפורשת למקום ממכר קבוע הנמנה עם הרשת למכור ספר לצרכן בתקופת ההגנה עליו במחיר שונה מהמחיר לצרכן, בניגוד להוראות סעיף 6(ב), למעט בהנחה המותרת לפי הוראות סעיף 7;

(2) נתנה הוראה מפורשת למקום ממכר קבוע הנמנה עם הרשת לתת למוכר בחנות ספרים תגמול בעבור המלצה לצרכן, בניגוד להוראות סעיף 9(ב);

(3) לא מסרה מידע לממונה, בניגוד להוראות סעיף 35;

(4) פעלה בניגוד להוראת הממונה שניתנה לפי סעיף 36.

(ב) אין בהטלת עיצום כספי על חנות ספרים לפי סעיפים 18 או 19 כדי לגרוע מהסמכות להטיל עיצום כספי על רשת חנויות לפי סעיף זה.

(ג) בסעיף זה, "הסכום הקובע" – סכום השווה למכפלה של מספר מקומות הממכר הקבועים הנמנים עם הרשת ב-12,000 שקלים חדשים, ואם רשת החנויות אינה תאגיד – ב-10,000 שקלים חדשים, ובלבד שלא יוטל עיצום כספי בסכום העולה על 500,000 שקלים חדשים להפרה לפי פסקאות (1), (2) או (4), ובסכום העולה על 100,000 שקלים חדשים להפרה לפי פסקה (3).

הודעה על כוונת חיוב

21. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מוציא לאור, חנות ספרים או רשת חנויות הפרו הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 17 עד 20, לפי העניין (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותם סעיפים, לפי העניין, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו, בהתאם להוראות סעיפים 17 עד 20 ו-27;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 22;

(4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 24.

זכות טיעון

22. (א) מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 21, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה בכתב או בעל פה, כפי שיוורה הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.

(ב) הממונה רשאי, לבקשת המפר, להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) בתקופה שלא תעלה על 30 ימים.

החלטת הממונה ודרישת תשלום

23. (א) טען המפר את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 22, יחליט הממונה, לאחר ששקל את הטענות שנשענו, אם להטיל על המפר עיצום כספי, והוא רשאי להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 25.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת תשלום או בהודעה לפי סעיף קטן (ב) יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 22(א), בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב או בתוך תקופה ארוכה יותר שנקבעה לפי סעיף 22(ב), ככל שנקבעה, יראו הודעה זו, בתום התקופה האמורה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת

24. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 17 עד 20, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל הפרת אותה הוראה.

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה סכום השווה למחצית העיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מהוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 17 עד 20, בתוך שנה מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי.

סכומים מופחתים

25. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) שר הכלכלה, בהסכמת שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השר ובאישור ועדת החינוך, התרבות והספורט של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, ובשיעורים שיקבע.

סכום מעודכן של העיצום הכספי

26. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 22 – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 33(א) ועוכב תשלומו של העיצום הכספי לפי סעיף 33(ב) בידי הממונה או בית המשפט, יהיה סכום העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

(ב) סכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיפים 17 עד 20 יתעדכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).

המועד לתשלום העיצום הכספי

27. העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 23.

הפרשי הצמדה וריבית

28. לא שולם עיצום כספי במועד, ייווספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית עד לתשלומו; בפרק זה, "הפרשי הצמדה וריבית" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א–1961.

גבייה

29. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה).

סימן ב' : התראה מינהלית

התראה מינהלית

30. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מוציא לאור, תנות ספרים או רשת חנויות הפרו הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 17 עד 20, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שהורה עליהם הממונה, רשאי הוא להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, התראה מינהלית לפי הוראות סעיף זה (בפרק זה – התראה מינהלית).

(ב) בהתראה מינהלית יציין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 24, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 31.

(ג) נהלי הממונה לפי סעיף קטן (א) יהיו באישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיך לכך, והם יפורסמו באתרי האינטרנט של משרד התרבות והספורט ושל משרד הכלכלה.

בקשה לביטול התראה מינהלית

31. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית, רשאי הוא לפנות לממונה, בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל אחד מטעמים אלה:

(1) המפר לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

(ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהשאיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב ותימסר למפר בצירוף נימוקים.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת לאחר התראה

32. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 24; מפר שנמסרה לו דרישת תשלום כאמור, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, לעניין הימשכות ההפרה וסכום העיצום, ויחולו הוראות סעיפים 22 ו-23 בשינויים המחויבים.

(ב) נמסרה למפר התראה מינהלית והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 24, והממונה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת; מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב כאמור, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, ויחולו הוראות סעיפים 22 ו-23 בשינויים המחויבים.

סימן ג': הוראות כלליות

ערעור

33. (א) על דרישת תשלום ועל התראה מינהלית ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר דרישת התשלום או מיום שנמסרה החלטת הממונה בבקשה לביטול ההתראה המינהלית.

(ב) אין בהגשת ערעור כאמור בסעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט, לאחר ששולם העיצום הכספי, לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו שהופחת, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרסום

34. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתרי האינטרנט של משרד התרבות והספורט ושל משרד הכלכלה וכן בדרך נוספת אם החליט על כך, את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

(2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;

(3) סכום העיצום הכספי שהוטל;

(4) אם הופחת סכום העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי הפחתה;

(5) פרטים על אודות המפר הנוגעים לעניין;

(6) שמו של המפר – אם הוא תאגיד.

(ב) הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 33, יפרסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו בדרך שבה פרסם את דבר העיצום הכספי.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

סימן ד': סמכויות נוספות של הממונה

דרישת מידע

35. (א) הממונה רשאי לדרוש מחנות ספרים או ממוציא לאור למסור לו את כל המידע הנוגע לביצוע הוראות חוק זה, לרבות הסכמים, הסכמי הנחה, נתונים בדבר היקפי מכירות של ספרים שיצאו לאור בשלוש השנים שקדמו לבקשה, שיעורי ההנחות שניתנו על ידי המוציא לאור לחנויות ספרים, רשימות רבי מכר, התפלגות מכירות ספרים של מוציאים לאור בחנויות הספרים, הנחיות שנתנה רשת חנויות, דוחות כספיים ופרטי מכירות שערכו חנויות ספרים; בסעיף זה, "מידע" – למעט מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, וכן ידיעה על ענייני הפרטים של אדם אף שאינה בגדר מידע כאמור.

(ב) הממונה רשאי להעביר את המידע שהתקבל מכוח סעיף זה לוועדה המייעצת.

(ג) הוועדה המייעצת רשאית לבקש מהממונה לפתוח בהליך של איסוף מידע כאמור בסעיף קטן (א).

מתן הוראות בידי הממונה

36. (א) מוציא לאור, חנות ספרים או רשת חנויות שהפרו הוראה מהוראות סעיף 8, או שהתקשרו בהסכם הנחה שלא בהתאם להוראות סעיף 8, רשאי הממונה, לאחר התייעצות עם הממונה על הגבלים עסקיים ולאחר שמיעת הצדדים הנוגעים בדבר, לתת למי מהם הוראות בדבר הצעדים שעליהם לנקוט כדי למנוע את המשך ההפרה האמורה, לפי העניין.

(ב) היה הממונה סבור כי אינטרס הציבור מחייב את פרסום נוסח ההוראות שנתן לפי סעיף קטן (א), יפרסמן באתר האינטרנט של משרד הכלכלה; ההוראות יפורסמו גם באתר האינטרנט של משרד התרבות והספורט.

חוות דעת מקדמיות

37. (א) הממונה רשאי ליתן חוות דעת מקדמיות, לבקשת מוציא לאור או חנות ספרים; אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בשיקול דעתו של הממונה אם ליתן חוות דעת מקדמית, ולעניין זה רשאי הוא להביא בחשבון גם את נסיבות המקרה ואת סדרי העדיפות בפעילות הממונה.

(ב) בקשה לחוות דעת מקדמית תכלול את כל העובדות והפרטים המהותיים הנוגעים לה, ויצורפו אליה כל המסמכים וכל פרט מהותי אחר, הנוגעים לעניין.

(ג) הממונה רשאי לדרוש ממבקש חוות דעת מקדמית כל פרט או מסמך שייראה לו דרוש לצורך מתן חוות הדעת המקדמית.

(ד) הממונה לא ייתן חוות דעת מקדמית בבקשות המחייבות חקירה או בדיקה עובדתית מפורטת, וכן לא ייתן חוות דעת מקדמית אם התברר כי המבקש לא מסר לממונה עובדות מהותיות.

(ה) הממונה לא ידון בפניות הנוגעות לחקירה או להליך משפטי המתקיימים או עשויים להתקיים לפי כל דין.

(ו) חוות דעת מקדמית תהא בת תוקף רק אם ניתנה בכתב בחתימת הממונה.

(ז) חוות דעת תעמוד בתוקפה לתקופה שיקבע בה הממונה.

(ח) הממונה רשאי לשנות או לבטל חוות דעת מקדמית לאחר שניתנה אם מצא כי יש הצדקה לעשות כן.

פרק ו': הוועדה המייעצת

הקמת ועדה מייעצת

38. (א) השר מינה ועדה מייעצת לעניין יישומו של חוק זה (בחוק זה – הוועדה המייעצת), ואלה חבריה:

(1) נציג השר מקרב עובדי משרדו, והוא יהיה היושב ראש;

(2) הממונה;

(3) נציג שר המשפטים מקרב עובדי משרדו;

(4) נציג שר האוצר מקרב עובדי משרדו;

(5) נציג הממונה על הגבלים עסקיים מקרב עובדי רשות הגבלים עסקיים;

(6) נציג הממונה על הגנת הצרכן והסחר ההוגן במשרד הכלכלה (להלן – הממונה על הגנת הצרכן) מקרב עובדי הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן;

(7) נציג ראש הממשלה העוסק בתחום הייעוץ הכלכלי לממשלה שהוא עובד המדינה.

(ב) הודעה על מינוי הוועדה המייעצת ועל חבריה תפורסם ברשומות.

(ג) עד יום 1 במרס בכל שנה, תגיש הוועדה המייעצת לשר הכלכלה ולוועדת החינוך, התרבות והספורט של הכנסת דוח מפורט על מצב ענף הספרים, ובכלל זה על מידת התחרותיות שבו, על המגוון הספרותי, על מחירי הספרים ועל מרווחי השיווק בענף, וכן מידע בדבר הליכים שנגקטו לפי חוק זה.

פרק ז': פרסים

פרסים לסופרים, למשוררים ולמוציאים לאור

39. משרד התרבות והספורט יקצה כספים לפרסים, במסגרת חלוקת פרסים על ידי המשרד, לסופרים למשוררים ולמוציאים לאור, לפי כללים שהורה עליהם השר ויפורסמו כפי שיוורה.

פרק ח': הוראות שונות

שמירת דינים

40. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות חוק זכות יוצרים.

ביצוע ותקנות

41. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, בהסכמת שר הכלכלה ולאחר התייעצות עם שר האוצר, עם הממונה, עם הממונה על הגבלים עסקיים, עם הממונה על הגנת הצרכן ועם נציג ראש הממשלה בוועדה המייעצת, ובאישור ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר הכלכלה ממונה על ביצוע פרקים ד' וז', והוא רשאי להתקין תקנות לביצועם, לאחר התייעצות עם השר.

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 81

42. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, אחרי פרט 46 יבוא:

47" תרבות – החלטה של רשות לפי סעיפים 4(ד),
8(ד) ו-36 לחוק להגנת הספרות והסופרים בישראל
(הוראת שעה), התשע"ג-2013".

תחילה ותוקף

43. (א) תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו (להלן – יום התחילה), והוא יעמוד בתוקפו שלוש שנים מיום התחילה.

(ב) לאחר בחינת המידע שנמסר לממונה לפי סעיף 35, ואם ראה כי קיים צורך בכך לשם קידום מטרות חוק זה, רשאי השר, לאחר התייעצות עם הממונה, עם הממונה על הגבלים עסקיים, עם הממונה על הגנת הצרכן ועם נציג ראש הממשלה בוועדה המייעצת, ובאישור ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת, להאריך, בצו, את תקופת תוקפו של חוק זה בתקופה אחת נוספת של שנה.

(ג) הוראות סעיפים 3 עד 7 יוסיפו לחול אף לאחר תום תקופת תוקפו של חוק זה לפי סעיף זה על ספר שיצא לאור בתקופת תוקפו (בחוק זה – תקופת ההמשך).

תחולה

44. על אף האמור בסעיף 43 (א) –

(1) עד ליום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013) יחתמו מוציאים לאור וחנויות ספרים על הסכמי הנחה בהתאם להוראות חוק זה, שיהיו בתוקף לכל שנת 2014;

(2) עד ליום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013), ימסור מוציא לאור שחלות עליו הוראות סעיף 10(ב), הודעה לממונה כאמור באותו סעיף;

(3) הוראות סעיף 3 יחולו על כל הסכם שנחתם בין מוציא לאור לסופר ישראלי מיום פרסומו של חוק זה, לעניין ספר שייצא לאור בתקופת תוקפו של חוק זה.

הוראות לעניין סמכויות מפקחים

45. (א) עובד משרד הכלכלה שהוסמך כמפקח בידי שר הכלכלה על פי חיקוק אחר ערב יום התחילה, יראו אותו כאילו הוסמך גם כמפקח לפי חוק זה לתקופה שלא תעלה על שנה מיום התחילה, ובתקופה זו יהיו נתונות לו גם הסמכויות הנתונות למפקח לפי חוק זה.

(ב) על אף האמור בסעיף 43, הממונה ומי שמונה כמפקח לפי חוק זה יהיו רשאים להמשיך להפעיל את סמכויותיהם לפי חוק זה, לאחר פקיעת תוקפו, בתקופת ההמשך, לגבי מי שחוק זה חל עליו.